

Jakož nemám plakat,
já smutné stvorený,
ved já už na svete
nemám potešený.

Bodaj se zlámaly
ty Trenčanské mosty,
ked mého synáčka
maľi tudy vésty.

Bodaj sa prepalli
ty Trenčanský pány
ked mého synáčka
k asende voľali.

77. a)

Ze Strání.

Ver-bu-je sa Jan-ko v Prešpurku na pľa-ci, ked boľ pekný, švarný,

za-li ho vo - já - ci.

77. b)

Z Uherské strany.

Ver-bu-je sa Jan-ko v Preš-pur-ku na pľa-ci, ej, ked boľ

pekný, švarný, za-li ho vo - já - ci.

Verbuje sa Janko v Prešpurku na pľaci
ej ked boľ pekný švarný, zaľi ho vojáci.

Z Novomestskej brány dývajú sa pány,
ej čo robý šohajko pod šibenyčkámy.

Neverbuváľ som sa, na síľu ma zaľi,
ej šetku košelenku na mne roztrhali.

Čo by robýľ vysí, nebožiatko mosí,
ej zmokľa mu košelka od studeněj rosy.

Jodpište, jodkažte téj jeho materi,
ej že je jěj synáček pekne oblečený.

Neboľo od rosy, any od deščička
ej prišľa ho nariekat tá jeho dzieučička.

Nenechaľ si Janko za sebú plakaci,
ej prišeľ on sa pozret na svú myľú maci.

A tá jeho myľá nyšt na to nedbaľa,
ej na jeho postelce tri dny omdľievaľa.